

יום א', כ"ז בתמוז התשפ"ו
12 ביולי 2026

נאומו המלא של קצין ההנדסה הראשי היוצא, תת-אלוף יואב טורחנסקי

משפחתי האהובה הגרעינית והמורחבת,
מפקד זרוע היבשה, אלוף נדב לוטן,
יושב ראש עמותת חיל ההנדסה, תת-אלוף (מיל') ישי דותן,
רמ"ט, קציני חיילות,
שותפים בזרוע ומחוצה לה,
מפקדים ולוחמים,
משפחת דוד היקרה,
משפחות שכולות,
ותיקי החיל – קהנ"רים, מפקדיי,
אורחים נכבדים,
חברים אהובים,
מכובדיי כולם.

בשלב הזה בנאום אמור להגיע חלק מנאום היסטורי חשוב אך המציאות שפוקדת אותנו קרוב לשלוש
שנים, מהיום הארור בשבעה באוקטובר, בו כשלנו כמערכת בהגנה על אזרחי המדינה ועד לימים
אלו, אינה מצריכה אותנו לחפש רחוק, ההיסטוריה כאן, היא נכתבת בתקופה הזאת - על ידינו. על כך
בחרתי לדבר עם סיום תפקידי ולרגל פרישתי מצה"ל.

עולם ההנדסה הקרבית הוא מפגש מרתק של תכנון וביצוע. תכנונים, חישובים וירידה לפרטים מחד,
עבודת שטח, כלים כבדים, הזזת עפר, השמדת תשתיות ופיצוצים מאידך. ובניהם קשר חזק אותו
עושים אנשי ההנדסה. אז כיצד מסכמים שנתיים וחצי של תפקיד שכולו תוך כדי מלחמה ותקופה
מהמאתגרות בתולדות המדינה.

הרבה מאוד נעשה בתקופה הזאת ואין זה המקום והזמן לפרט על כך, שכן עוד רבות ייכתב ויסופר בהמשך הדרך, ולכן, אני מבקש לנצל את השורות הבאות כדי לספר על אופן העשייה של החיל. אז מי הוא חיל ההנדסה?

חיל ההנדסה הוא סגן-אלוף נ', מפל"ג ס'1, שבשבעה באוקטובר חותר למגע ללא פקודה ובמשך שעות, נלחם פנים אל פנים מול מחבלים מקו יד מרדכי ועד נתיב העשרה במטרה להציל תושבים בישובי העוטף.

חיל ההנדסה זה רב-סרן ד', מ"פ בגדוד 605, שחתר למגע לבצע משימה, נפצע קשה, עבר תהליך שיקום עם כושר התאוששות ששמור למעטים וחוזר לתפקיד קרבי כמ"פ ביהל"ם. לאחר חודשים בודדים בתפקידו החדש הוא נפצע שוב קשה וכיום נמצא בשיקום במטרה לחזור לתפקיד קרבי. כשאני פוגש אותו בבית החולים, הוא לא רואה אותי מכיוון שנפגע בעיניו, אני שואל אותו "ד', מה עושים איתך?!" והוא עונה מיד: "מה הבעיה? אצא ללימודים ואחזור להיות מג"ד".

חיל ההנדסה הוא סגן-אלוף ד', מג"ד 607 שמקבל משימה להקים גדוד הנדסה חדש תוך כדי מלחמה כנגד כל הסיכויים ונגד כלל ההמלצות שלא כך עושים בניין כוח – הוא מקים גדוד לתפארת בעזרת כלל השותפים תוך פחות משנתיים. חיל ההנדסה הוא א', כשאני פוגש אותו שלושים מטרים מתחת לפני האדמה בלחות ובצפיפות שרק בודדים חוו אחרי חודשים שהוא ולוחמיו חופרים ומחפשים הוא מסתכל עליי ואומר: "קהנ"ר, אנחנו נצליח במשימה".

חיל ההנדסה הוא נ', מנהל עבודה בגדוד 601, שבמהלך המלחמה נורו אל עבר הדחפור שלו שבעה טילי נ"ט, והוא... הוא עולה שוב על הדחפור, כי זה מה שצריך. חיל ההנדסה הם אנשי מטה, מפקדה, מהנדסים ואמל"ח שכעוף החול מייצרים ומשכללים מערכת של ייצור וניהול חומר נפץ וכך למעשה קרוב ל-30 אלף טונות של חומר נפץ מגיעים לשטח. הייתי יכול להמשיך ולספר על כל מסגרת, מדרום ועד צפון עוד שעות ארוכות.

כזה הוא חיל ההנדסה, כאלה הם מפקדי החיל, הלוחמים, הלוחמות מנהלי העבודה, אנשי המפקדות ותומכי הלחימה, בסדיר ובמילואים. ראשונים תמיד. עושים את מה שצריך בקוד הפעולה שכל כך מאפיין אותנו. במקצועיות, בנחישות, עם מוסר עבודה גבוה, מממשים את אחריותם למשימה ובה בעת גם לאנשים, בחדוות עשייה ובצניעות הנדרשת.

בכאב רב, המלחמה גם הפגישה אותנו עם המציאות הנוראית מכל. במהלך המלחמה הנוכחית נפלו 91 חללים שהצטרפו ל-630 חברינו לנשק שנפלו בהגנה על המדינה, ולצידם אלפים שנפצעו בגוף ובנפש. משפחות יקרות, אני עומד כאן ומאחוריי קיר השמות של יקיריכם, הקיר הזה מעיד לנצח על השורות החסרות, מזכיר לנו את המחויבות שנרקמה בינינו, לזכור את יקירכם, לספר את סיפורם ולהטמיע בדורות הבאים את הערכים והדרך בה פעלו.

יוחד עם זאת, מזכיר את המחויבות אליכם בני המשפחה, לחבק וללוות לאורך השנים וגם בהמשך, לעמוד לצידכם בהתמודדות היומיומית עם האובדן שאין לו מרפא. אני מחבק אתכם היום, ומזכיר כי אנו שואבים מכם כוח לא פחות מאשר אתם מאיתנו.

את מקומי תופס היום, חברי ואחי לנשק, אלי. אלי, אני מפקיד בידך אוצר. אין עוד הרבה כאלו בצה"ל וכזה בדיוק יש רק אחד יחיד ומיוחד - שמור עליו מכל משמר, והחזר אותו טוב משקיבלת אותו ממני. זכור, כי יש לך את האנשים הטובים ביותר בעולם כדי לעשות זאת - הם עומדים כאן לפניך. אני מכיר אותך היטב ויודע שאין ראוי ומתאים ממך לכך - בטוח שתיקח את החיל לשיאים חדשים ואני לרשותך ככל שתצטרך.

למשפחת דוד, מקווה שהטענתם סוללות בשנה האחרונה, לי היא עברה מהר. יש לך בעל, ולכם אבא מדהים שמתחיל היום תפקיד חדש וחשוב, הוא צריך את התמיכה והכוחות שלכם ואל תוותרו לו מלהגיע הביתה כשנדרש.

בתפקיד כזה אי אפשר להצליח ללא שותפים וצוות קרוב שיחד יישא את אלונקת האחריות. אני רוצה להודות לפורום הבכיר של החיל, אתם חבורה מופלאה ואיכותית שאני לא זוכר כמותה בהובלת החיל. למפקדת מקהנ"ר, לרמ"ח, לרע"נים ולרמ"דים - עשייתכם הייתה חשובה וחיל ההנדסה טוב יותר בזכותכם. תודה ללשכתי, אתם אלופים, נכנסתם ללב של משפחתי, התמודדתם עם כל שיגעון, והיו לא מעט כאלו, בהצלחה בהמשך.

למפקד זרוע היבשה, תודה על כך ששמת את חיל ההנדסה בראש מעייניך, החיל התקדם והתפתח בזכות גישה זו ועל כך הערכתי בשם חיל ההנדסה כולו. לשותפי בזרוע ומחוצה לה לכולם, ולאלו שלא ציינתי תודה, לא היה ניתן לעשות זאת בלעדיכם. תודה אחרונה לכל מפקדיי בעבר, יש כאן בקהל רבים מכם, תודה על הליווי לאורך השנים.

את התפקיד הנוכחי, כמו כל המסע הזה, קרוב לשלושה עשורים לא הייתי מסוגל לעשות ללא תמיכה ושותפות מבית. להורי, אמא ואבא, על זה אומרים,

Lo que se aprende en la cuna, siempre dura.

Y no te olvides querido, que todo suma.

תודה שתמיד האמנתם בי, אף פעם לא וויתרתם לי, דרשתם ואהבתם בלי סוף.

יילדי האהובים, יש הרבה דברים שאני גאה בהם בחיי ובעשייתי היומיומית אך להיות אביכם עושה אותי גאה יותר מכל, כל אחד בדרכו כל אחת בדרכה. אני אוהב אתכם, וגאה לראות אתכם גדלים, מתפתחים וסופגים את ערכי הציונות ואהבת הארץ, העובדה שהתעקשתם לחזור הביתה לעין הבשור רק חודשים בודדים לאחר השבעה באוקטובר היא העדות לכך, אני מצפה לזמן האיכות ביחד שנדאג לנצל בחוכמה.

ולאחת והיחידה, אהובת ליבי, חברתי, איילת. הכרנו לפני שלושים שנה (את מיד התאהבת בי כמובן) מאז אנחנו ביחד, בכל שמחה ועצב בעליות ובירידות. תודה על התמיכה, האכפתיות, המעורבות וההתעניינות. תודה על הסבלנות, הגיבוי והחיבוק לאורך השנים. לא יכולתי לבקש שותפה מושלמת ממך למסע הזה, תמיד ברגישות ובשקט פנימי ייחודי, באינטליגנציה רגשית ששמורה למעטים, מאפשרת כשאפשר ומציבה גבולות כשנדרש. הקמנו, בית ומשפחה לתפארת וזה הכל בהובלתך ובזכותך. אני מאוד אוהב אותך, מודה לך, גאה בדרך המשותפת שעשינו עד כה ומצפה להמשך דרכנו.

תחנות כסופים, בפעם האחרונה, כאן קודקוד. המשיכו להיות ראשונים, עשו זאת במקצועיות ובאחריות למשימה ולאנשים, הקפידו על המשמעת והנורמות הנדרשות, היו גאים בעשייתכם אך שימרו על צניעות. אני מעריך אתכם, מוקיר את עשייתכם ומאוד אוהב כל אחד ואחת מכם.
סוף.